

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-06032022-4687

Volume: 6

Issue: 3

Month: January

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 19.10.2021

Accepted: 21.12.2021

Published: 01.01.2022

Citation:

Nandini, A. "Being Unleashed Poetry - Presenting Theridaa." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 6, no. 3, 2021, pp. 206-11.

DOI:

<https://doi.org/10.34293/tamil.v6i3.4687>

*Corresponding Author:
nanthu1977@gmail.com

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License

Being Unleashed Poetry - Presenting Theridaa

Dr. A. Nandini

*Assistant Professor, Tamil Research Center
Senthamizh College, Madurai, Tamilnadu, India*

 <http://orcid.org/0000-0003-2753-1840>

Abstract - Thonmam means 'ancient'. It is called 'Myth' in English. The idea of this myth has been around since ancient times. However, it has different meanings in line with contemporary ideas. And its purpose and effectiveness have been constantly changing.

Keywords: Tamil Modern Poems, Deconstruction, Criticism, Myths, Philosophy, Poems, Therida, Ideology, Unleashing

References

1. Maruthanayakam, P. 2002. *Melainokil Tamil Kavithai*, Chennai, World Tamil Research Institute.
2. Maraimalai, C.E. 1979. *Thonnaviyal Anugumurai*, Chennai, Nirmala Veliyeedu.
3. Tilakabhama. 2001. *Suriyanukum Kizhake*, Suriyal, Sivakasi, Mathi Nilayam.
4. Tilakabhama. 2002. *Suriyal*, Sivakasi, Mathi Nilayam.
5. Kanimozhi. *Agathinai*. 2003. Nagercoil, Kalachuvadu Pathipagam.
6. Kanimozhi. 1995. *Karuvurai Vaasanai*, Chennai, Thirumakal Nilayam.
7. Rani. 2002. *Uyirin Pravagam*, Coimbatore, Vijaya Pathipagam.
8. Andal Priyadarshini. 2004. *Muthangal Theerthuvittana*, Chennai, Kumaran Pathipagam.

கட்டவிழ்க்கப்படும் கவிதைகள் - தெரிதாவை முன்வைத்து

முனைவர் அ. நந்தினி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொன்மம் என்பதற்கு “பழமை” என்று பொருள். இது ஆங்கிலத்தில் “Myth” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இத்தொன்மம் பற்றிய சிந்தனை பழங்காலம் முதலே இருந்து வருகின்றது. எனினும் அது அவ்வக்கால கருத்துக்களுடன் பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டு வெவ்வேறு பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. மேலும் அதன் நோக்கமும் செயல்திறனும் வெவ்வேறானதாக மாற்றமடைந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றது. முக்கியச் சொற்கள்: தமிழ்க் கவிதை, திறனாய்வு, தொன்மங்கள், தத்துவம், கவிதைகள், தெரிதா, கருத்தியல், கட்டவிழ்ப்பு

அரிஸ்டாடில் தமது “கவிதையியல்” என்னும் நூலில், மீதாச (Mythos) என்ற சொல்லைக் கதைக்கரு எனும் பொருளில் பயன்படுத்துகிறார். தொன்மம் எனும் சொல் மனிதவியல், உளவியல், மதஒப்பியல், சமூகவியல், இலக்கியம், நாட்டுப்புறவியல், நுண்கலைகள் எனப் பலதுறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது “தத்துவரீதியானது” என்பதற்கு எதிராக “அடிமனத்தது” பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது (The intuitive, The irrational) என்பதைக் குறிக்கப் பெரும்பாலும் கையாளப்படுகிறது. “பகுத்தறிவுயுகம்” என்று கருதப்பட்ட 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மட்டும் அது விஞ்ஞானத்திற்குப் பொருந்தாத “உண்மையற்ற பொய்க்கதை” என்ற தாழ்ந்த பொருளில் வழங்கி வந்தது” (மேலை நோக்கில் தமிழ்க் கவிதை, ப.109) என்ற மருதநாயகத்தின் கூற்றிலிருந்து தொன்மத்தின் நிலைப்பாட்டை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தொன்மம் குறித்து மேனாட்டாரான விகோ, யுங், நீட்சே, நார்த்தராப் பிரை, பிராய்ட், ஜோசப் கேம்பெல், பார்பீல்டு

போன்றோரின் கருத்துக்களையும், கோட்பாடுகளையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. இதற்கு மனிதனின் மனப்பதிவுகளில் இடம்பெறும் அந்தந்த நாட்டுக்குரிய தனித்த புறச்சூழல்களே காரணமெனலாம். இங்கு சாதியம், மதம், புராணம், கடவுள்கள், புராணக் கதாப்பாத்திரங்களின் பிம்பங்கள் என்பவை வெவ்வேறாகப் புரியப்பட்டும் செயல்பட்டும் வருகின்றன. கடவுள்களாகக் கொள்ளப்படாத புராணச் சித்திரிப்புகளும் தொன்மமாக மாறிப் போயுள்ள வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தொன்மம், குறிப்பிட்ட கருத்து நிலைகளின் பிம்பமாகக் கட்டமைக்கப்படும் போது அவை தொல்படிமமாகின்றது. ஆங்கிலத்தில் “Archetype” என்பர். இதனை மூல உரு(அ) “ஆதி உரு” எனக் குறிப்பிடுவர். மூல உருக்களாக அமைந்த சில தொன்மங்கள்

1. அந்தி இழைக்கப்பட்டவன் - ஏகலைவன்
2. கொடை - கர்ணன்

3. கற்பு - சீதை
4. முன்கோபம் - தூர்வாசர்
5. சதி - சகுனி
6. ஏகபத்தினி விரதன் - இராமன்
7. நீதி கேட்கும் பெண்மை - கண்ணகி
8. பதிபக்தி - நளாயினி
9. உண்மை பேசுபவர் - அரிச்சந்திரன்

இவர்களைப் போன்ற நடத்தை கொண்டவர்கள் இத்தகைய அடைமொழிகளால் அழைக்கப்படுவது இன்றும் தொடர்வது தொன்மத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தும். “ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் கூட்டு முயற்சியால் உருவாகி அச்சமுதாயத்தினரின் நம்பிக்கைகளைப் புலப்படுத்தும் வண்ணம் அமைந்து செவிவழக்காக வழங்கிவரும் பழங்கதையே தொன்மம்” என்கிறார் சி.இ.மறைமலை (தொன்மவியல் அணுகுமுறை, ப.78). எனினும் இது முற்றும் முடிந்த முடிவல்ல. தனிமனிதனை மையம் கொண்டே குறிப்பாக அவனது செயல்பாட்டினைக் கவனத்தில் கொண்டே தமிழ்ச் சூழலில் தொன்மங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

தெரிதாவும் கட்டவிழ்ப்பும்

மேலை இலக்கியத் தாக்கத்தால் தமிழுக்குக் கிடைத்த புதுவரவு பின்நவீனத்துவம். அதன் முக்கியக் கருத்தாக்கம் தெரிதாவின் “கட்டவிழ்ப்பு முறை” யாகும். அதிகாரப் பூர்வமான பிரதிகளை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றின் அதிகாரப்பூர்வமான அர்த்தங்களை மீறும் வேறு புதிய அர்த்தங்களைப் பெற முடியும். அத்தகைய புதிய வாசிப்புக்கு “கட்டவிழ்ப்பு” என்று பெயர்.

இது பிரதிகளின் கட்டமைப்பை, அதன் இறுக்கத்தை உடைத்தும், தலைகீழாக்கியும், மாற்றம் செய்தும், மையங்களை வேறுபடுத்தியும், மரபைக் கேள்வி கேட்டும், வாசிப்பில் விளையாட்டு போன்றவற்றைக்

கவனப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. தெரிதா பிரதிக்குள் நுழைந்து பகுத்தாய்வதை முன்னிலைப்படுத்துகிறார். விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட யாவையும் மையம் நோக்கிச் செல்ல விரும்புகின்றன. அதற்குப் போராடவும் செய்கின்றன. மையம் X விளிம்பு என்ற இரட்டை எதிர்நிலை (Binary opposites) யின் அடிப்படையிலேயே நமது கருத்துக்கள் யாவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு அமைந்தவையே சமயங்கள், புராண இலக்கியங்கள் கற்பித்த தொன்மக் கருத்தியல்கள். இத்தொன்மக் கருத்தியல்கள் ஆண்மையச் சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்டவை. இவை பெண்ணுக்கு எதிரானவை. பெண்ணை முடக்குபவை. தொன்மத்தை தெரிதாவின் கட்டவிழ்ப்பு முறையில் மறுவாசிப்புச் செய்வது காலத்தின் கட்டாயமாகிறது.

தெரிதாவின் எல்லாப் பிரதிகளிலும் முக்கியத்துவம் பெறும் கட்டவிழ்ப்பு எனும் சொல் ஏற்கனவே தமிழில் கட்டுடைப்பு, நிர்நிர்மாணம், சிதைவாக்கம், தகர்ப்பமைப்பு என்ற பல பெயர்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இக்கோட்பாடு மிகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு பல புதிய கருத்துக்களை உருவாக்கியது. மரபுரீதியான கருத்தியல் தொன்மங்கள் மறுவாசிப்புச் செய்யப்பட்டதுடன் அதனையே மையமாகக் கொண்டு, அதேசமயம் கருத்தியலில் மாற்றம் பெற்று மறுகட்டுமானம் (De- construction) செய்யப்பட்டன.

இத்தொன்மக் கட்டவிழ்ப்பு நவீன இலக்கியங்களில் அதிகமாகக் கையாளப்படுகின்றது.

- புதுமைப்பித்தனின் “சாப விமோசனம்” - (அகலிகை) - சிறுகதை
- ஞானியின் “கல்லிகை” - (அகலிகை) - குறுங்காப்பியம்
- பாரதியின் “பாஞ்சாலி சபதம்” (திரௌபதி)

- சோமசுந்தர பாரதியின் - தசரதன் குறையும் கைகேயி நிறையும்
- புலவர் குழந்தையின் - இராவண காவியம்

பின்னவீனத்துவ நாடகங்களான,

“வெளிர்ங்கராஜனின் - “வஞ்சமகள்”
(சூர்ப்பனகை)

“கே.ஏ.குணசேகரனின்-“கந்தன் ஓவள்ளி”
(வள்ளி திருமண நாடகம்)

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கவிதைகளில் வெளிப்படும் தொன்மங்கள்

கவிதைகளில் வெளிப்படும் தொன்மங்கள் காப்பியங்களைச் சார்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். இதனை,

ஆண் தொன்மங்கள்

ஆதாம், விசுவாமித்திரன், இராமன், இலக்குவன், துஷ்யந்தன், இயேசுநாதர்.

பெண் தொன்மங்கள்

அகலிகை, சீதை, கண்ணகி, நளாயினி, சகுந்தலை, பாஞ்சாலி. என பாகுபடுத்தலாம். சமூக அமைப்பின் கட்டுக்கோப்பினைத் தக்க வைப்பதற்காகவே புராணக்கதைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்புராணக் கதாப்பாத்திரங்கள் மூலம் பெண்ணடிமைக் கருத்துக்கள் கருத்தியல்ரீதியாகப் புகுத்தப்பட்டன. எனவே இவற்றுக்கு எதிராக எழுப்பப்படும் குரல்கள் கலகக் குரல்களாக வெளிப்பட்டன. அவை நவீனப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் அதிகமாக இடம்பெறுவதைக் காணலாம்.

“மதுரை எரித்த கண்ணகியின்

மார் அக்கினியின் எச்சம்

எடுத்து வைத்தேன்

மாதவி நாடிப் போகும்

கோவலன்களை எரிக்க”

(திலகபாமா, சூரியாள், ப.33)

இங்கு கவிஞர் எரிக்கப் புகுந்தது முறை தவறி வாழ்க்கை நடத்தும் கோவலன்களை என்பதுதான் புதுமையாக உள்ளது.

“தீக்குளித்த சீதையை

தீண்டிவந்த அக்கினியை

வேண்டி எடுத்து வைத்தேன்

சந்தேகத் தீக்குளிக்கும்

இராமர்களை எரிக்கவும்

இராமத் தந்தையின் தோல் உரிக்கவும்”

(மேலது, ப.34)

பெண்களின் கற்பினைச் சோதித்த ஆண்களின் கற்பினை எடைபோடும் இடமாக அமைந்தது இக்கவிதை. தசரதனுக்கு 3 மனைவியரும் 60 ஆயிரம் அந்தப்புறப் பெண்களும் இருந்தனர் என்பதை விசாரணைக்கு உட்படுத்துகிறார். மேலும் ஏகபத்தினி விரதனாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள இராமனின் சந்தேகத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார்.

“பாவ விமோசனத்திற்கு

ராமனுக்காகக் காத்திருக்காதே

அவன் சீதையின்

அக்னிப் பிரவேச ஆயத்தங்களில்

ஆழ்ந்திருக்கிறான்

இராவணன் கற்புக்கும்

இவளே பொறுப்பு”

(கனிமொழி, அகத்திணை, ப.31)

கௌதமரின் மனைவியாக வாழ்ந்து ஒரு மகனுக்குத் தாயாக மாறிய பிறகும் இந்திரன் கொண்ட மோகத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, சபிக்கப்பட்டு கல்லாய் மாறிப்போன அகலிகையை நோக்கிக் கூறுவதாக மேலே கண்ட கவிதை அமைந்து இராமனின் முகத்தைத் தோலுரிக்கின்றது.

“அக்னிப் பிரவேசம்

என் சத்தியத்தை

நிரூபிக்கவல்ல

நீ தொட்ட

கறைகளைக் கழுவ”

(கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.16)

நீ தொடுவது கறை, தீ தொடுவது சுகம். தீட்டு X புனிதம் என்ற இருமை எதிர்வுகளைக் கொண்டு மேலே கண்ட கவிதை செயல்படுகிறது. நீ தொட்டதால் தீட்டாகி கறையாகிப்போன உடலைத் தீப்புருந்து புனிதமாக்குவதாக மடைமாற்றம் செய்யப்பெற்றுள்ளது. இக்கவிதை பன்முக வாசிப்புத் தளத்திற்கு இடமளிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

“இராமன் கடைப்பிடித்தால் -அது

ஏகபத்தினி விரதம்-அது

சீதைக்கானால் மட்டும்

சாதாரணம்

அறியாமல் தவறிய

அகலிகைக்குச் சாபவிமோசனம்

அடுத்தவன் மனைவி என்பதாலா?

தன் மனைவிக்கு மட்டும் அக்கினிப் பிரவேசம்”

(ராணி, உயிரின் பிரவாஹம்,

பக்.32-33)

இங்கு ஆணாதிக்கப் போக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கருத்தாக்கங்களான சாபவிமோசனத்தையும், அக்னிப் பிரவேசத்தையும் கேள்விக்கு உட்படுத்தி பெண்ணின் இயல்பு அத்தகையதன்று “அது தனித்துவமானது என்பதோடு காதலோடு அணுகுபவர்களுக்கு அது இன்பத்தையும், வெறுப்பை உமிழ்பவர்களுக்கு மறுப்பையும் வழங்கக் கூடியது. அதோடு அது சுயமானது, சுதந்திரமானது. கட்டுக்குள் வைக்க முயற்சிக்கும் போது கட்டவிழ்ப்பை நாடுவது. வன்முறை அதிகமாகும்போது தம்மைப் பிடித்துள்ள கட்டை உடைத்துத் தகர்த்தெறிய வல்லது என்பதை நுட்பமாகப் பதிவுசெய்யக் காணலாம்.

“உனதழகில் மயங்கி நின்று

உன் தம்பி கையால் மூக்கறுபட்ட

சூர்ப்பனகை இடம்தேடி

போர் என்று பொய்சொல்லி வந்தாயோ என

சந்தேகத்தீயில் தீக்குளித்த எனக்கு

அக்னிக் குளியல் வெறும் ஆனந்தக் குளியலே

பெண்ணாய் நான் போனதால்

உன் சந்தேகம் எனதைத் தீக்குளிக்கச் செய்ய

ஆணாய்ப் போனதால்

உன் சந்தேகமும் எனையே

சுட்டெரிக்கவோ”

(திலகபாமா, சூரியனுக்கும் கிழக்கே,

ப.89)

சீதையின் கற்பின்மீது சந்தேகம்கொண்ட இராமனின் “செயல்பாடுகளும் அவனது கற்பும் இங்கே கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. சந்தேகம் என்பது இருபக்கமும் கூர்மை கொண்ட ஆயுதம். அதனை ஒருவர் பயன்படுத்தும்போது இயல்பாகவே மற்றொருவரும் அதனை எதிர்கொள்ளவும் திருப்பித் தாக்கவும் தலைப்படுவர். எனவே தான் இராமன் கொண்ட சந்தேகம் இக்காலப் பெண்களுக்கு இயல்பாகவே அவன்மீது ஏற்பட வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அடக்கப்பட்ட எதுவும் திமிறி வருவதும் எழுவதும் வாடிக்கையானதே. அதனைப் போன்றுதான் அடக்கப்பட்ட, குரல்வளை நெறிக்கப்பட்ட சீதையின் உணர்வுகள் இக்காலப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் எதிர்க்குரல் எழுப்புகின்றன. இச்சிந்தனை மாற்றத்திற்கு பெண்களின் விழிப்புணர்வும், புதிய இயக்கங்களின் செயல்பாடுகளும் களமமைத்துக் கொடுக்கின்றன. எனவேதான் மேலேகண்ட கவிதையில் இதுவரை நிலவி வந்த கருத்தாக்கங்கள் தலைகீழாக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

“அலுத்துவிட்டது அக்னிக் குளியல்

தயாராகட்டும் ஆகுதி

இருப்பிடத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம்

பீடத்தில் அவள்

பலிபீடத்தில் அவன்”

(ஆண்டாள் பிரியதர்சினி, முத்தங்கள்

தீர்ந்துவிட்டன, ப.29)

இங்கு ஆணின் பதிவிரதத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாகிறது. தவறு செய்யும் ஆணைத் தண்டிக்கும் நிலைக்கு

பெண்ணுக்குச் சமவாய்ப்பு வழங்கியுள்ள நிலை இக்கவிதையில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

**“அர்த்தநாரீஸ்வரரின்
அழகிய பாதியாய்
அமர்ந்திருப்பவள்
அவனுள் அடங்கிப் போனது
போல்தான் நாமும்..
ஏற்றி வைக்கப்பட்ட தென்னவோ
உச்சாணிக் கொம்பில்
உள்ளதென்னவோ துணை மந்திரியாய்”
(கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.21)**

ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்துப் பரப்பப்பட்ட அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோலம் உண்மையில் சமத்துவத்தைப் வலியுறுத்தவில்லை என்பதை உணர்த்துவதோடு ஆணுக்கு(ள்) பெண் அடங்கிப்போகும் அடிமை நிலையை, எதார்த்தத்தைப் பதிவு செய்கின்றார் கனிமொழி. “பெண் பாலின அடிப்படையிலும் பணி அடிப்படையிலும் இரண்டாம் தரமாக நடத்தப்படும் பாகுபாடுகள் காலந்தோறும் தொடரும் நிகழ்வாக உள்ளது. எனவே தான் உமையொருபாகனாக இருந்தும் அதிகாரம் செய்வது அனைத்தும் வாடிக்கையாக ஆண்களிடமே இருக்கின்றது.” இத்தகைய சமூக முரண்பாடுகளை, கருத்தாக்கங்களைத் தாங்கி நிற்கும் தொல்படிமங்களை உடைத்து மறுவாசிப்புச் செய்ய பெண்கவிஞர்களுக்கு நவீனக் கோட்பாடுகள் களமமைத்துக் கொடுத்துள்ளன.

முடிவாக

பெண்ணைப் புகழ்வது போலவும், சிறப்புச் செய்வது போலவும் உருவாக்கப்பட்ட தொல்படிமங்களின் பின்னணியில் உள்ள அடக்குமுறையை இனம் காணத் தொடங்கிவிட்டனர் பெண்கள். தம்மை அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீளவிடாமல் செய்து

இத்தொல்படிமங்களை, இலக்கியங்களை, மறுவாசிப்புச் செய்து, நவீன சிந்தனைகளுக்கேற்ப மீட்டுருவாக்கம் செய்வது பெண்விடுதலைச் சிந்தனைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கச் செயல்பாடாக உள்ளதைக் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் காணமுடிகின்றது.

ஒரு பிரதி ஒற்றை வாசிப்புத் தளத்தோடு நின்றுவிடாமல் பன்முக வாசிப்புக்கு இடமளிப்பதாகவும், இருக்கின்ற கட்டமைப்பை உடைத்து மறுகட்டுமானம் செய்வதற்கும் (De-Construction) புதிய கோட்பாடுகளின் வரவு களமமைத்துக் கொடுத்துள்ளன. இதன்மூலம் தமக்கான விடுதலையை, எழுச்சியைப் பெண்கள் கட்டமைக்க முயல்வதைக் கவிதைகள் வழி அறியமுடிகின்றது. இதற்கு நவீனக் கோட்பாடுகள் துணைசெய்கின்றன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. மருதநாயகம், பா. 2002. மேலை நோக்கில் தமிழ்க் கவிதை. சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
2. மறைமலை, சி.இ. 1979. தொன்மவியல் அணுகுமுறை. சென்னை, நிர்மலா வெளியீடு.
3. திலகபாமா. 2001. சூரியனுக்கும் கிழக்கே, சூரியாள். சிவகாசி, மதி நிலையம்.
4. திலகபாமா. 2002. சூரியாள். சிவகாசி, மதி நிலையம்.
5. கனிமொழி. 2003. அகத்திணை. நாகர்கோவில், காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
6. கனிமொழி. 1995. கருவறை வாசனை. சென்னை, திருமகள் நிலையம்.
7. ராணி. 2002. உயிரின் பிரவாகம், கோயமுத்தூர், விஜயா பதிப்பகம்.
8. ஆண்டாள் பிரியதர்சினி. 2004. முத்தங்கள் தீர்ந்துவிட்டன. சென்னை, குமரன் பதிப்பகம்.